

A 90 ESZTENDŐS BORSA GEDEON KÖSZÖNTÉSE

2013. október 17.-én bensőséges ünnepségen köszöntötték munkatársai „szűk körben” Borsa Gedeont 90. születésnapja alkalmából. Az egyetemes és a hazai könyvtörténeti kutatás világszerte elismert szakértője, az Országos Széchényi Könyvtár bibliothecarius emeritusa több mint öt és fél évtizeden keresztül dolgozott a nemzeti könyvtárban.

Neki köszönhető a retrospektív nemzeti bibliográfia rendszerének kialakítása, a napjainkban is tovább folytatódó Régi Magyarországi Nyomtatványok (RMNy) elnevezésű bibliográfiai munkálatok megszervezése és kiteljesítése. Legkedvesebb kutatási területe a magyarországi ősnymondászat kezdete: Andreas Hess budai működése, amelynek során 540 esztendővel ezelőtt, 1473. június 5-én jelent meg Budán első hazai nyomtatványunk, a *Chronica Hungarorum*.

E kettős évfordulónak az alkalmából jelentette meg Borsa Gedeon Andreas Hessről szóló összefoglaló munkáját az Országos Széchényi Könyvtár, az MTA BTK Irodalomtudományi Intézete és a Magyar Könyvszemle. A témáról Fitz József monográfiája óta (Budapest, 1932) hasonló összefoglalás nem született. Borsa Gedeon is Fitz József irányításával kezdte kutatásait. A tudós könyvtárigazgató mestere és egyben atyai jó barátja volt. Ő nevelte jeles ősnymondvány-kutatóvá és a régi nyomtatványok értő bibliográfusává. Később,

1973-ban, a magyarországi könyvnyomtatás 500 éves évfordulója adott számára újabb lökést a Hess budai nyomdájához és nyomtatványaihoz kapcsolódó kérdések tisztázásához. Majd a 80-as években – amikor alkalmá nyílt külföldi utazásai során eredetiben is megvizsgálni a magyarországi ősnymondványok példányait – megfigyeléseit tanulmányorozatban foglalta össze a Magyar Könyvszemle hasábjain. Ezek az 1988 és 1991 között kiadott tanulmányok aztán újra megjelentek 1996-ban a *Könyvtörténeti írásook* című tanulmánykötete – mára már hiánycikknek számító – első részében.

Borsa Gedeon jelen könyvét, amelyben nem csupán összegzi, hanem ki is egészíti, és több vonatkozásban újragondolja saját korábbi megállapításait, nem szánta monográfiának. Azt szeretné, hogyha az Olvasó „műhelyforgács”-ként venné kezébe munkáját.

Az Ünnepeletnek innen sem kívánhatunk mást, mint hogy még sokáig legyen ereje továbbkamatoztatni tudását és mérhetetlen tapasztalatát, vagyis hogy műhelyében, amelyből ilyen értékes „forgácsok” kerülnek elő, még sokáig folytathassa tovább munkáját töretlenül és jó egészségben. Ad multos annos!

Pojjáné Vásárhelyi Judit
pvj.at.oszk.hu

A születésnap köszöntés résztvevői